

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 2. An Ecclesia amittat feudum ex delicto, quod alias inducit privationem feudi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

habeat; vel talem Vafallum, qui feudo infervire non potest. V. Hofliens. in summ. de feudis.

1688 Not. 2. Quando dicitur, ad Subinfeudationem requiri, quod fiat *sincere*, & *absque fraude*, requisitam sinceritatem laedi, si fieret in re venditio, licet diceretur subinfeudari; vel à Vafallo vidente se paulo post decessurum sine liberis, & sic dominus directus cogere- tur ex subinfeudatione sustinere novum Vafallum juxta n. 1687.

Not. 3. Per verba: *ejusdem qualitatis*, & *conditionis*, non denotari *nobilitatem*, quasi Comes esse debeat subfeudatus, si subinfeudans Comes sit; sed intelligi qualitatem, qua aequè onera feudi sustinere, & Dominus eadem, ac prius facilitate illa recipere possit.

Not. 4. Non valere subinfeudationem, quando Vafallus in investitura specialiter prohibitus fuit, *ne feudum alienet*; nam in tali, per jus commune illi aliunde interdicta est omnis alienatio proprie dicta; ergo, ut frustra non sint verba pacti adjecti in investitura, & consequenter aliquid operentur, intelligi debent etiam de subinfeudatione, licet strictè non sit alienatio.

§. 2.

An Ecclesia amittat feudum ex delicto, quod alias inducit privationem feudi?

1689 Ante resol. not. plures esse casus, quibus ex delicto feudum amittitur; primus est, si vendatur feudum absque consensu Domini, constat ex dict. à n. 1677. ibi: *pretio, ac beneficio se cariturum agnoscat*. 2. Per feloniam, ex n. 1687. tertio neglectu investiturae, per l. 2. feud. tit. 24. §. *prima*; quod tamen intellige, si hoc fiat Vafalli dolo, vel culpa per tit. 52. §. *fin.* petenda autem est, si feudum sit antiquum *intra annum, & diem*, si Vafallus sit paganus; *intra annum, & mensem*, si miles per cit. §. *Prima*, & L. 1. tit. 22. per investituram autem intelligitur sollemnis actus, quo Vafallus Domino ad fidem obligatur, & in Tom. III.

rei feudalis possessionem mittitur, de quo v. dicenda à n. 1724. In feudo autem *novo* non committitur feudum à non perente investituram, nisi negligendo, cum Dominus urget.

Quarto feudum amittitur recusando fidelitatis juramentum per L. 2. tit. 24. §. *est*; quinto, si domino debita servitia non praestiterit, tit. 24. §. *item*; quod maxime consideratur, ut colligitur ex L. 1. tit. 5. sexto, si feudo abutatur per L. 2. tit. 27. §. *publici latrones*; septimo, si domino abneget feudum, vel ejus conditionem, aut pacta adjecta, per l. 2. tit. 26. §. *si Vafallus*; octavo, si egerit contra formam fidelitatis; nono si factus sit infamis infamia juris, per tit. 37. l. 2. plures ejus causas, ex quibus propter delictum Vafallus privatur feudo, videri possunt deductæ ex libris feudorum apud Haunold. tom. 3. tr. 9. à n. 851. Illud hic annotandum, quod idem author tradit n. 863. Vafallum feudo privari posse Judicis sententia non tantum ex causis in feudali jure expressis, sed etiam ex causis similibus, aut majoribus.

Ratio sumitur ex §. *item qui*. tit. 24. 1691 ibi: *Sed quia natura novas deproperat edere formas, potest multis modis contingere, ut alia emergant causa, quibus videatur justè adimi posse feudum; ideoque iudex solers, & discretus, & aequitati obsecundare sollicitus, cuncta similiter dispensans, provideat, si qua fuerit antiquioribus causis similis, seu major, ut proinde sciat, utrum beneficium sit amittendum, an nihilominus retinendum?* Sed nota hoc constitutum jure speciali in materia feudorum, non ad casus alios extendi debere, nisi etiam in iis expressè cautum sit, quòd à similibus ad similia procedi possit; quibus positus:

Ad quaestionem initio propositam 1692 distinguendum, an Ecclesia perdat feudum *ratione delicti ab ejus Pralato admissi?* an verò Clericus jure suo, non Ecclesiae, habens feudum? Quare Resp. 1. Clericum, vel Prælatum in feudis patrimonialibus, paternis, aut privatis, ad se pertinentibus, aestimari tanquam Laicum, ut tradit Layman. D. de alien. rer. Eccles. thesi. 95. consequenter eo privari, si committat delictum, ex quo eodem

Ecc

priva-

privaretur Laicus, & ratio est; quia in materia talis feudi etiam Clericus conveniri potest coram Domino directo feudi per c. *Ceterum* 5. de Judiciis, ubi dicitur, quod, si Ecclesia aliqua (v.g. Monasterium) quibusdam prædia conceisset in feudum, & inter vassallos controversia oriatur circa feudum, tum ordinarius Judex v. g. Episcopus se immiscere non potest; Sed questio illa feudalibus coram Domino feudi, qui in casu nostro est Abbas, agitari debeat, dummodo actor ibi justitiam consequi possit; alioquin Ordinarius loci adiri poterit; quo habetur, quod Dominus feudi ordinariam habeat jurisdictionem, si inter vassallos orta sit controversia, feudum ab ipso acceptum concernens; ut habetur lib. 2. feud. §. *Præterea*, de prohibita feudi alienatione per Fridericum Imper. ad hoc autem duo requisita sunt.

1. ut controversia sit super feudo, seu jure feudali; ita, ut ex legibus feudorum lis decidenda sit; 2. ut uterque litigantium agnoscat se Vassallum, ut bene hic Decius n. 11. Si autem non Vassallus cum Vassallo contendat, tum ad ordinarium Judicem (si iste diversus sit à Domino feudi) recurri debet, ut colligitur ex lib. 2. feud. tit. 27. de pace tenenda. §. *Si duo*. V. dicta l. 2. tit. 1.

1693 R. 2. Si Prælati Ecclesiæ, habens ratione suæ dignitatis Ecclesiasticæ feudum Ecclesiasticum, pertinens ad solam ejus mensam, delinquat, delicto, cui annexa sit privatio feudi, non propterea privari Ecclesiam, sed solum Prælatum, sic, ut, dum est in ejus administratione, careat omni ejus utilitate; quo tempore feudum redit ad dominum directum, *quoad fructuum perceptionem*, non tamen nisi dum alius in eadem dignitate succedat. Ratio primi sumitur ex reg. 76. in 6. ibi: *Quia delictum persona non debet in Ecclesia detrimentum redundare*; ratio secundi, quia *pæna sequitur, & tenet auctorem delicti, non alium*, ut habetur l. 2. feud. tit. 40. de Capitulis. §. *Item si Clericus*, propter rationem in præmissis.

1694 Dixi: Si pertineat ad solam Prælati mensam; nam si pertineret ad solum Capitulum, hoc propter delictum Prælati non puniatur ex data regula 76. si ipsum

delicti non sit particeps, ut colligitur ex c. *Damnatus*. 2. de summa Trinit. ubi ex errore Joachimi Abbatis, Monasterii Florentis, per Concilium damnato, nihil redundavit in ejus Monasterium: Si denique pertineret communiter ad mensam Prælati, & Capituli; propter solius Prælati delictum Capitulo stare jus fructuum ex feudo secundum portionem alias respondentem.

§. 3.

An Dominus directus, à Vassallo recipiens feudum in pignus debiti; teneatur fructus computare in sortem?

Casus esse potest, si Vassallus ab Ecclesia accepit in feudum certas ejusdem possessiones; deinde contracto debito propter mutuum ab eadem acceptum; eidem in pignus debiti ex mutuo; cedit easdem possessiones: videtur enim in hoc casu Ecclesiam, seu dominum directum teneri, fructus, quos percipit ex pignore, compensare in sortem; ne committat usuram, si mutui accipiendo aliquid ultra sortem, si hæc integra solvenda illi foret à mutuatario? *Questionem hanc Innocentio III. proposuit Mariensis Episcopus.*

Ad hanc questionem respondit Pontifex, quod *gageria*, quam de feudo Ecclesiæ suæ Episcopus iste à quodam M. recepit, liberè possit ab illo detineri, *fructibus non computatis in sortem*, ita tamen, ut, quam diu Episcopus, fructus illos recipit, *in sorte minime computandos*, idem M. à servitio, ad quod pro feudo tenetur, sit immunis; ubi nota *gageriam* linguâ veteri Germanorum idem significare, quod *pignus*, ut notat Glossa ibid. v. eodem.

Difficultas est 1. quomodo id procedat, cum generaliter dicatur, *dominum non teneri fructus feudi computare in sortem*, si fructus excedant servitia, quæ feudo apud Dominum loco pignoris existente remittuntur? 2. an hoc etiam procedat de fructibus ex melioratione feudi